

Ciklusok és Ritmusok

Zalaegerszeg, Városi Hangverseny- és Kiállítóterem. 2002. március 8.

A művész számára három kimeríthetetlen kincsesbánya onthatja a kifejezni valót. A művészet-történelem sok évezredes öröksége, a természet szemmel látható és műszerrel felderíthető világa, s a művész lelke. Az teljesen másodrendű, hogy saját két szemével közvetlenül nézi és látja-e a világot, vagy távcső és górcső segítségével veszi-e azt birtokába. Továbbá, hogy látott vagy képzelt elemekből, motívumokból alkotja-e a képet. A színvonal követelmények - azok, amik a mű értékét eldöntik, a művész bárhogyan, bármilyen eszközökkel és látásmód alapján szülje is világra alkotásait.

SCHWARCZ MÁRIA - AKIRAM művészete festészetének őszinteségével, az élmény közvetlenségével és a kifejezés szemléletes erejével ragad meg. Két látó szemével közvetlenül vette birtokába a természeti valóságot, ecsetjével azt örökítette meg. Azt, amit látott a maga lelkén átszűrve önmagára jellemzően fejezi ki.

A mű és az ember tökéletes egysége jelenti számomra a varázslatot AKIRAM alkotásaiban.

Alkalmatlanabb lennék képeinek befogadására, ha nem hallottam volna ízes, édesített beszédét, nem látnám csodálkozó szemét, s főleg nem érezném az egész lényéből sugárzó őszinteséget, - az igazságkeresés szenvedélyét.

A festészetet az elementáris megnyilatkozás lehetőségének tartja, minden munkájában erről vall, s nem szégyelli indulatait, érzelmeit.

A természet, a vidék, a nap járása, az emberek magatartása tükröződik műveiben. A festészetnek azt az ágát műveli, amelyiknek ma szabad levegő, a változó fény, a dús növényzet a forrása, s amelyik éppen ezért képes megörökíteni a friss benyomásokat, a felejthetetlen látványokat.

Kedvelt választott technikája a vízfestés, erre predesztinálta alkata, s ezt sugallta környezete. Mint technikát sokan lenézik, pedig ez az ősi legkövetlenebb és legkézenfekvőbb lehetőség, melyben természetszeretete és a pillanat költőiségének megragadása, valóság-hűség és szenvedélyes őszinteség a legszervezesebben párosul.

AKIRAM vízfestményei mind megannyian a közvetlen szemlélet szülöttei. A színek együttesében a fehérek, a bársonyos barnák, a szétsugárzó pirosak, az erőteljesen komorló mélykékek, a csöndben villogó sárgák és zöldek, a remegő violák alkotják a messzezengető kórust. A látványon pedig érződik, hogy az alkotó érverése együtt lüktet a természettel. Ráismerni a motívumokra s a szem mégsem ezeken állapodik meg, hanem a kép szépségével telik be. S aki a művészetben a szépet tudja értékelni, legyen műkritikus, gyűjtő vagy egyszerűen a csak a művészetre vágyó, az a vízfestményekben is terített asztalra lel.

A természetben való gyönyörködés, elmerülés benne, az életöröm kiáradása - ezt sugallják a képek nézőinek és minél tovább gyönyörködik benne, annál közelebb férkőzik hozzá.

Munkái a festészet kedélyformáló erejét, páratlan kifejezőkészségét példázza, meggyőző arról, hogy a ma emberének éppen úgy szüksége van a képekre, mint elődeinek, évszázadok és évezredek áhítatos lelkeinek a kikapcsolódásra és művelődésre vágyó elmének egyaránt.

Ennél igazoltabb, helytállóbb közérdek aligha motiválhatja egy művész tevékenységét, nem hozhat fényesebb elégtételt fáradozásaiért, mint amit a műveinek népszerűsége, a közönség megbecsülése, a műbarátok egyetértése nyújthat.